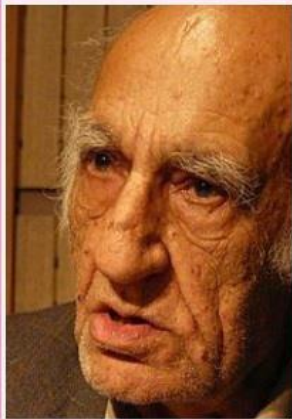

تاریخ دان، نویسنده، پژوهشگر و شاعر

محمد ابراهیم باستانی پاریزی

باستانی پاریزی صبح روز سه شنبه پنجم فروردین ۱۳۹۳ پس از یک ماه بیماری کبد در بیمارستان مهر تهران دیده از جهان فرو بست.

تهیه و تایید توسط:

مهدی ابراهیمی (معاونت پرورشی)

دبستان پسرانه امام حسین علیه السلام واحد 3

فهرست کتاب‌های باستانی پاریزی :

- پیغمبر دزدان
- تاریخ کرمان
- خاتون هفت قلعه
- آسیای هفت سنگ
- نای هفت بند
- ازدهای هفت سر
- کوچه هفت پیچ
- زیر این هفت آسمان
- سنگ هفت قلم
- هشت الهفت
- یادبود من (مجموعه شعر)
- ذوالقرنین یا کوروش کبیر
- و ...

بر خلاف عمده کتاب‌های تاریخی که نثری سرد و سنگین دارند، بیشتر نوشته‌های تاریخی باستانی پاریزی پر از داستان‌ها و ضرب‌المثل‌ها و حکایات و اشعاری است که خواندن متن را برای خواننده آسان‌تر و لذت‌بخش‌تر می‌کند.

به علاوه کتاب‌های باستانی پاریزی معمولاً پاورقی‌های بسیار مفصلی دارند که گاهی از خود متن هم مفصل‌تر است.

محمد ابراهیم باستانی پاریزی در سوم دی ماه ۱۳۰۴ خورشیدی در پاریز، از توابع شهرستان سیرجان در استان کرمان متولد شد.

وی تا پایان تحصیلات ششم ابتدایی در پاریز تحصیل کرد و در عین حال از محضر پدر خود مرحوم حاج آخوند پاریزی هم بهره می‌برد.

پس از پایان تحصیلات ابتدایی و دو سال ترک تحصیل اجباری، در سال ۱۳۲۰ تحصیلات خود را در دانشسرای مقدماتی کرمان ادامه داد و پس از اخذ دیپلم در سال ۱۳۲۵ برای ادامه تحصیل به تهران آمد و در سال ۱۳۲۶ در دانشگاه تهران در رشته تاریخ تحصیلات خود را پی گرفت.

در ۱۳۳۰ از دانشگاه تهران فارغ‌التحصیل شد و برای انجام تعهد دبیری به کرمان بازگشت و تا سال ۱۳۳۷ خورشیدی که در آزمون دکتری تاریخ پذیرفته شد، در کرمان ماند.

باستانی پاریزی دوره دکترای تاریخ را هم در دانشگاه تهران گذراند و با ارائه پایان‌نامه‌ای درباره ابن اثیر دانشنامه دکترای خود را دریافت کرد.

وی کار خود را در دانشگاه تهران از سال ۱۳۳۸ با مدیریت مجله داخلی دانشکده ادبیات شروع کرد و تا سال ۱۳۸۷ استاد تمام وقت آن دانشگاه بوده و رابطه تنگاتنگی با این دانشگاه داشته‌است.

شوق نویسندگی وی در دوران کودکی و نوجوانی در پاریز و با خواندن نثریاتی مانند حبل‌المتین، آینده و مهر برانگیخته شد.

باستانی، اولین نوشته‌های خود را در سال‌های ترک تحصیل اجباری (۱۳۱۸ و ۱۳۱۹) در قالب روزنامه‌ای به نام باستان و مجله‌ای به نام ندای پاریز نوشت، که خود در پاریز منتشر می‌کرد و دو یا سه مشترک داشت.

اولین نوشته او در جراید آن زمان، مقاله‌ای بود با عنوان «تقصیر با مردان است نه زنان» که در سال ۱۳۲۱ در مجله بیداری کرمان چاپ شد.

پس از آن به عنوان نویسنده یا مترجم از زبان‌های عربی و فرانسه مقالات بی‌شماری در روزنامه‌ها و مجلاتی مانند کیهان، اطلاعات، خواندنی‌ها، یغما، راهنمای کتاب، آینده، کلک و بخارا چاپ کرده‌است.

اولین کتاب باستانی پاریزی پیغمبر دزدان نام دارد که شرح نامه‌های طنزگونه شیخ محمدحسن زیدآبادی است و برای اولین بار در سال ۱۳۲۴ در کرمان چاپ شده است. این کتاب تا کنون به چاپ شانزدهم رسیده‌است.

از میان نوشته‌های او، هفت کتاب با عنوان «سبعه ثمانیه» متمایز است که همگی در نام خود عدد هفت را دارند، مانند خاتون هفت قلعه و آسیای هفت سنگ. بعداً کتاب هشتمی با عنوان هشت‌الهفت به این مجموعه هفت‌تایی اضافه شده‌است.

به جز کتب و مقالات، باستانی پاریزی شعر هم می‌گوید و اولین شعر خود را در کودکی در روستای پاریز و در آرزوی باران سروده‌است. منتخبی از شعرهای خود را در سال ۱۳۲۷ در کتابی به نام «یادبود من» به چاپ رسانده‌است. از جمله یکی از غزل‌هایش با مطلع «یاد آن شب که صبا بر سر ما گل می‌ریخت» توسط مرحوم بنان در یادبود مرحوم صبا خواننده شده‌است.

وی تاکنون بیش از شصت عنوان کتاب تألیف و یا ترجمه کرده است. کتاب‌های باستانی پاریزی برخی شامل مجموعه برگزیده‌ای از مقالات وی هستند که به صورت کتاب جمع‌آوری شده‌اند و برخی از ابتدا به عنوان کتاب نوشته شده‌اند.